

A – A Közszolgálati Törvényszék tevékenysége 2007-ben

Paul Mahoney elnök

1. A 2007. év fontos eseménye volt az Európai Unió Közszolgálati Törvényszéke eljárási szabályzatának hatálybalépése. Ezen eljárási szabályzatot 2007. augusztus 29-én hirdették ki az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*¹, és ezen eljárási szabályzat, 121. cikke értelmében, a kihirdetését követő harmadik hónap első napján, 2007. november 1-jén lépett hatályba. Az Európai Unió Közszolgálati Törvényszéke hivatalvezetőjének szóló szolgálati utasítások² ugyanezen a napon léptek hatályba³.

2. Míg a Közszolgálati Törvényszék működésének első éve nagyrészt a belső és külső eljárási rend meghatározásával, így különösen az eljárási szabályzat tervezetének kidolgozásával telt, a 2007. évi számok már szokásos igazságszolgáltatási tevékenységről tanúskodnak.

A Közszolgálati Törvényszék 2007-ben 150 ügyet fejezett be a 157 benyújtott keresetlevélhez képest. Így majdnem megvalósult az érkezett és a befejezett ügyek száma közötti egyensúly.

Az idén indított keresetek száma (157) kicsit magasabb a tavalyi 148-nál.

A folyamatban lévő ügyek száma (235) viszonylag magas; ennek oka többek között az, hogy a Közszolgálati Törvényszék működésének első évében befejezett ügyek száma (50) nem tükrözi híven a Közszolgálati Törvényszék valós határozathozatali képességét. Továbbá több folyamatban lévő eljárást az Elsőfokú Bíróság „irányadó” ítéleteire⁴, illetve a Bíróság fellebbezési eljárásban meghozandó határozataira⁵ várva függesztett fel a Közszolgálati Törvényszék.

Az ügybefejezések 44%-a ítélettel, 56%-a végzéssel történt. A 2007-ben befejezett ügyekben az eljárás átlagos időtartama 16,9 hónap az ítélettel és 10,3 hónap a végzéssel befejezett ügyekben.

2007-ben a Közszolgálati Törvényszék 25 határozatával szemben jelentettek be fellebbezést az Elsőfokú Bíróság előtt, ami a Közszolgálati Törvényszék fellebbezéssel támadható határozatainak 32%-a, illetve a befejezett ügyek számának – a keresettől történt elállás miatti befejezéseket nem számítva – 19%-a.

¹ HL L 225., 1. o.

² HL L 249., 3. o.

³ Egyrészt az intézmények, másrészt a szakszervezetek, a szakmai szervezetek és a személyzeti bizottságok új eljárási lehetőségekről való tájékoztatása érdekében a Közszolgálati Törvényszék a 2006-ban kezdett találkozók folytatásaként 2007. november 23-án, illetve december 7-én két találkozót szervezett e szervezetek képviselőivel.

⁴ Az eljárást körülbelül húsz ügyben az Elsőfokú Bíróság T-47/05. sz., Angé Serrano és társai kontra Parlament ügyben hozandó határozatának kihirdetésére várva függesztette fel a Közszolgálati Törvényszék.

⁵ Az eljárást körülbelül ötven ügyben a Bíróság C-443/07. P. sz., Centeno Mediavilla és társai kontra Bizottság ügyben hozandó határozatának kihirdetésére várva függesztette fel a Közszolgálati Törvényszék.

3. Az alábbi ismertető először is a Közszolgálati Törvényszék eljárási szabályzatában bevezetett főbb újdonságokat mutatja be (I.). Ezt az év leglényegesebb ítéleteinek bemutatása követi, a következő sorrendben: a jogszerűséggel kapcsolatos és a kártérítési jogviták (II.), az ideiglenes intézkedés iránti eljárások (III.) és a költségmentesség iránti kérelmek (IV.). Végül a jogviták egyezség útján történő rendezése gyakorlatának első mérlegét vázoló fel (V.).

I. Az eljárási szabályzat főbb újdonságai

A Közszolgálati Törvényszék a három közösségi igazságszolgáltatási fórum között fennálló megközelítésbeli és gyakorlati egység fenntartására törekedett. Azonban a Tanács döntéseinek következtében néhány újdonságot be kellett vezetni, többek között a Bíróság alapokmányának az Európai Unió Közszolgálati Törvényszékének felállításáról szóló, 2004. november 2-i 2004/752/EK, Euratom tanácsi határozattal (HL L 333., 7. o.) megállapított I. melléklete 7. cikkében, illetve a Közszolgálati Törvényszék és az általa elbírálandó jogviták sajátosságaira tekintettel.

Az eljárási szabályzat főbb újdonságai három alapvető gondolat köré rendeződnek: az eljárás egyszerűsítése, a jogvita egyezséggel történő rendezése lehetőségeinek vizsgálata az eljárás bármely szakaszában, „a vesztes fizet” szabálya szerinti költségviselés. Ezenkívül néhány újdonság érdemel említést.

Az eljárás egyszerűsítése

Az írásbeli szakasz főszabály szerint egy beadványváltásból áll, kivéve ha a Közszolgálati Törvényszék úgy határoz, hogy második beadványváltás is szükséges. A második beadványváltás elrendelésére sor kerülhet akár hivatalból, akár a felperes indokolással ellátott kérelmére. Ha második beadványváltásra is sor került, és a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy nincs szükség tárgyalás tartására, a felek egyetértésével úgy határozhat, hogy tárgyalás nélkül hoz határozatot.

Az a körülmény, hogy főszabály szerint csak egyetlen beadványváltásra kerül sor, a magyarázata annak, hogy a Közszolgálati Törvényszék eljárási szabályzata a jogalapok és érvek keresetlevélbeli előadását illetően szigorúbb, mert ez az előadás – a Bíróság alapokmánya 21. cikke első bekezdésének általános rendelkezésétől eltérően – nem lehet „összefoglaló jellegű”. E rendelkezés ugyanis nem foszthatja meg tényleges érvényesülésétől ezen alapokmány I. melléklete 7. cikkének az egyetlen beadványváltás főszabályát kimondó, a jogi normán belül ugyanazon szinten elhelyezkedő (3) bekezdését.

A főszabály szerinti egyetlen beadványváltás a magyarázata a beavatkozási kérelem előterjesztésére nyitva álló határidő rövidségének is: e határidő a keresetlevélről szóló közleménynek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történt közzétételétől számított négy hét.

A főszabály szerinti egyetlen beadványváltás az oka a gyorsított eljárás bevezetése mellőzésének is, minthogy az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatában a gyorsított eljárást

az ügy soron kívüli intézésén kívül az egyetlen beadványváltásra korlátozott írásbeli szakasz jellemzi.

Az írásbeli szakasz lefolyásának gyorsítására irányuló szándék annak előírására indította a Közszolgálati Törvényszéket, hogy a külön beadványban bejelentett elfogadhatatlansági kifogást, amely a gyakorlatban az eljárást befejező határozatban történő döntés esetén alkalmas lehet az eljárás elhúzására, az ellenkérelem benyújtásától számított két hónap helyett a keresetlevél kézbesítésétől számított egy hónapon belül kell benyújtani.

A Közszolgálati Törvényszék, mivel ügyelni kíván a pert megelőző eljárás szabályos lefolyására és a lehető leghamarabb észlelni kívánja az elfogadhatósággal kapcsolatos esetleges problémákat, bevezette azt a szabályt, miszerint a panaszt és az arra adott választ szükség esetén a felperesnek kell mellékelnie a keresetlevélhez.

A jogviták egyezség útján történő rendezése

A jogviták egyezség útján történő rendezéséről a Közszolgálati Törvényszék eljárási szabályzatában a pervezető intézkedésekről szóló fejezeten kívüli, külön fejezet szól, ami azt fejezi ki, hogy ez az eljárás különbözik a szokásos bírósági eljárástól.

A jogvita egyezség útján történő rendezésének megkísérléséről az eljáró tanács határozhat, mely megbízhatja az előadó bírót e kezdeményezés irányításával.

Különös rendelkezések szabályozzák a Közszolgálati Törvényszék előtt vagy a Közszolgálati Törvényszéken kívül kötött egyezséget követő keresettől elállást. Az első esetben az egyezségben foglaltakat közokiratnak minősülő jegyzőkönyvben lehet rögzíteni. Ilyenkor az eljáró tanács elnöke indokolt végzésével törli az ügyet a nyilvántartásból, és a felperes vagy az alperes kérelmére a törlést elrendelő végzésben megállapítja az egyezségben foglaltakat. Az eljáró tanács elnöke az egyezségben foglaltaknak megfelelően, illetve – ilyen rendelkezés hiányában – szabadon határoz a költségekről.

Végül az eljárási szabályzat kimondja, hogy a Közszolgálati Törvényszék és a felek a bírósági eljárásban nem használhatják fel az egyezség útján történő rendezés érdekében kifejtett véleményeket, megfogalmazott javaslatokat, előadott ajánlatokat, megtett engedményeket vagy elkészített dokumentumokat. Ugyanis ahhoz, hogy az egyezségi kísérlet a siker lehető legnagyobb esélyével járjon, a feleknek az egymás közötti tárgyalásuk megkönnyítése érdekében biztosítani kell a szólás szabadságát, anélkül hogy a kifejtett vélemények vagy a megtett engedmények az egyezségi kísérlet sikertelensége esetén hátrányukra válnának.

Eljárási költségek

Korábban az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 88. cikke alapján a Közösségek és azok alkalmazottai közötti jogvitákban a perveztes felperes csak a saját költségeit viselte, az intézmény költségeit nem, kivéve ha sürgősen vagy rosszhiszeműen okozott a másik félnek költséget, illetve ha kivételes indokok álltak fenn.

A Bíróság alapokmánya I. melléklete 7. cikkének (5) bekezdése akként rendelkezik, hogy az eljárási szabályzat eltérő rendelkezéseire is figyelemmel a pervesztes fél köteles a költségek megtérítésére, ha a másik fél ezt kérte. E tekintetben az eljárási szabályzat 87. cikkének (2) bekezdése kimondja: ha az a méltányosság alapján indokolt, a Törvényszék úgy határozhat, hogy a pervesztes felet csak a költségek egy részének viselésére kötelezi, vagy e címen nem kötelezi a költségek viselésére.

A Közszolgálati Törvényszék 94. cikkének a) pontja akként rendelkezik, hogy a felet a Közszolgálati Törvényszéknek szükségtelenül – különösen a visszaélészerű keresettel – okozott költségek megtérítésére lehet kötelezni, és hogy ezeket a költségeket átalányjelleggel maximum 2000 euróban lehet megállapítani. Arról a lehetőségről van szó, hogy kivételes esetekben a Közszolgálati Törvényszék az igazságszolgáltatási intézményt – például ismételten benyújtott és nem kellően indokolt keresetekkel – feleslegesen megterhelő felperest az általa a Közszolgálati Törvényszéknek okozott, az eljárással összefüggő ügyviteli költségek egy részének megtérítésére kötelezhesse. Ez a lehetőség megfelel a Tanács azon szándékának, miszerint a gondos igazságszolgáltatás érdekében korlátozni kell az indokolatlan keresetek számát, amely szándék abban nyilvánult meg, hogy a Közszolgálati Törvényszék előtt pervesztes valamennyi félre alkalmazandó a „pervesztes fizet” szabálya.

Más lényeges újdonságok

A bíróság működésének, az eljárás lefolytatásának és az ügyek érdemi döntésre előkészítésének a folyamatosságára való törekvés nem akadályozta meg néhány újítás bevezetését, többek között a következő tárgykörökben:

- az eljárás felfüggesztése; a gondos igazságszolgáltatás elve indokolhatja az eljárásnak a felek meghallgatását követő felfüggesztését;
- egyesítés; megszűnt az a túl szigorú követelmény, hogy az ügyek egyesítésére a „tárgyuk azonossága” esetén kerülhet sor;
- a pervezető intézkedésekre és a bizonyításfelvételre vonatkozó szabályok egyértelművé tétele; az előbbieik címzettei a felek, pontosabban képviselőik, míg az utóbbiak címzettei harmadik személyek vagy maguk a felek;
- az ügy három bíróból álló tanács elől teljes ülés vagy öt bíróból álló tanács elé utalása; ehhez már nem szükséges a felek meghallgatása, a tisztességes eljáráshoz való jog ugyanis biztosított azáltal, hogy az ügy több bíróból álló testület elé kerül;
- beavatkozás; az eljárási szabályzat bevezeti annak lehetőségét, hogy az eljáró tanács elnöke a jogvita megoldásában érdekelt harmadik személyt beavatkozásra felhívja;
- végzések; ezek rendszerét az ítéletekéhez hasonlóan egyértelművé tették.

II. A jogszerűséggel kapcsolatos és a kártérítési jogviták

Eljárási szempontok

1. A kereset elutasítása végzéssel

A Közszolgálati Törvényszéknek lehetősége nyílt az Elsőfokú Bíróság *mutatis mutandis* alkalmazandó eljárási szabályzata 111. cikkének értelmezésére, miszerint ha a Közszolgálati Törvényszéknek nyilvánvalóan nincs hatásköre a kereset elbírálására, vagy ha a kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan, vagy jogilag nyilvánvalóan megalapozatlan, a Közszolgálati Törvényszék – az eljárás folytatása nélkül – indokolt végzéssel határozhat az ügyben.

A Közszolgálati Törvényszék többek között kimondta, hogy e rendelkezés nem csupán olyan esetekben alkalmazandó, amikor az elfogadhatóság szabályainak megsértése annyira egyértelmű, hogy semmilyen komoly érv nem szól az elfogadhatóság mellett, hanem akkor is, ha az eljáró tanács az iratok alapján – többek között azért, mert a keresetlevél nem felel meg az állandó ítélkezési gyakorlaton alapuló követelményeknek – teljesen meggyőződött a keresetlevél elfogadhatatlanságáról, és úgy véli, hogy a tárgyaláson sem lehetne e tekintetben semmiféle új körülményt felderíteni (az [F-87/06.](#) sz., Manté kontra Tanács ügyben 2007. március 27-én hozott végzés, az [F-13/07.](#) sz., L kontra EMEA ügyben 2007. április 20-án hozott végzés és az [F-51/06.](#) sz., Tesoka kontra FEACVT ügyben 2007. június 20-án hozott végzés).

Emellett a Közszolgálati Törvényszék kimondta, hogy e rendelkezés utolsó fordulata vonatkozik az ügy érdemével kapcsolatos okokból nyilvánvalóan sikertelennek mutakozó keresetekre is (az [F-129/06.](#) sz., Salvador Roldán kontra Bizottság ügyben 2007. szeptember 26-án hozott végzés).

Ezekben az ügyekben a Közszolgálati Törvényszék hangsúlyozta, hogy a kereset végzéssel történő elutasítása nem csupán a pergazdaságosságot szolgálja, de a feleket is megkíméli azoktól a költségektől, amelyek a tárgyalással jártak volna.

2. Kérelem

Az [F-44/06.](#) és [F-94/06.](#) sz., C és F kontra Bizottság ügyben 2007. április 17-én hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék eljárásjogi következtetést vont le az EK 233. cikkéből, és azon ítélkezési gyakorlatból, miszerint megsemmisítést kimondó ítélet esetén az adminisztrációt cselekvési kötelezettség terheli, és az ítélet végrehajtásához szükséges intézkedéseket hivatalból, a tisztviselő kérelme nélkül is meg kell tennie. A Közszolgálati Törvényszék kimondta: az ítélet végrehajtásának az ésszerűt meghaladó időtartama miatt, illetve a végrehajtási cselekmények teljes mellőzése miatt kért jogorvoslat esetén a pert megelőző eljárás szabályszerűségének nem feltétele az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) 90. cikkének (1) bekezdése szerinti kérelemnek a tisztviselő általi benyújtása.

3. *Sérelmet okozó aktus*

Az [F-27/06.](#) és [F-75/06.](#) sz., Lofaro kontra Bizottság ügyben 2007. május 24-én hozott végzésében a Közszolgálati Törvényszék megállapította: a próbaidőről szóló értékelés, amelynek alapján az adminisztráció az alkalmazottat elbocsátotta, csupán az elbocsátásról szóló határozat előkészítő aktusának minősül, így nem minősül az érintett számára a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése értelmében vett sérelmet okozó aktusnak.

4. *Határidők*

Az [F-92/05.](#) sz., Genette kontra Bizottság ügyben 2007. január 16-án hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék az új személyzeti szabályzat és a Belgiumban megszerzett nyugdíjjogosultság közösségi rendszerbe való átvitele feltételeinek módosításáról szóló 2003. évi belga törvény kölcsönhatása vonatkozásában alkalmazta azt az ítélkezési gyakorlatot, miszerint új szabályozás elfogadása lényeges új ténynek minősül azon tisztviselők számára is, akik nem esnek a hatálya alá, ha ez a szabályozás az utóbbiak és az új szabályozás kedvezményezettjei között igazolatlan egyenlőtlen bánásmóddal jár.

Az [F-125/05.](#) sz., Tsarnavas kontra Bizottság ügyben 2007. február 1-jén hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék az intézmény állítólagosan jogellenes magatartása kapcsán emlékeztetett arra az ítélkezési gyakorlatra, miszerint a tisztviselőknek, illetve alkalmazottaknak azon időponttól kezdve, amikor a kifogásolt helyzetről tudomást szereztek, ésszerű határidőn belül kell a közösségi szervhez fordulniuk kártérítési igényükkel. A határidő ésszerű voltát az egyes ügyek sajátos körülményeinek figyelembevételével kell megállapítani, tekintettel többek között a jogvitának az érintett szempontjából felmerülő tétjére, az ügy bonyolultságára és a jelen lévő felek magatartására. Figyelemmel kell lenni a szerződésen kívüli felelősség megállapítása iránti igény érvényesítésének a Bíróság alapokmánya 46. cikkében szereplő ötéves elévülési határidejére is.

Az [F-59/06.](#) sz., Kerstens kontra Bizottság ügyben 2007. április 25-én hozott végzésből kitűnik: ha a Sysper 2 rendszer betekintési jegyzékéből megállapítható, hogy a felperes a neki elektronikus úton kézbesített iratba foglalt aktust megnyitotta, az ügy tekintendő, hogy érdemben tudomást szerzett annak tartalmáról, ami megindította az ezen aktussal szembeni panasz bejelentésére nyitva álló határidőt.

Érdemben

Lehetetlen e jelentésben kimerítő módon bemutatni a Közszolgálati Törvényszék 2007. évi ítélkezési gyakorlatát. Ezért csak az év leglényegesebb fejleményeit említem, elsőként a közösségi közszolgálati jog alapelveivel, majd az új személyzeti szabályzat fejezeteinek sorrendjében haladva annak főbb rendelkezései értelmezésével kapcsolatban.

1. A közösségi közszolgálati jog alapelvei

a) Gondoskodási kötelezettség

Az [F-23/05.](#) sz., Giraudy kontra Bizottság ügyben 2007. május 2-án hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék az Európai Csalás Elleni Hivatal (a továbbiakban: OLAF) vizsgálata megfelelő és nyugodt lefolytatásának, a nyilvánosság tájékoztatáshoz való jogának és a szolgálati érdekből áthelyezett tisztviselő ártatlanság vélelméhez való joga, becsülete és szakmai hírneve védelmének összeegyeztetésével kapcsolatos kérdésekkel szembesült. Az ügyben a Közszolgálati Törvényszék a felperest ért nem vagyoni kár megtérítésére kötelezte a Bizottságot a gondoskodási kötelezettségnek a felperes – OLAF által indított vizsgálat következtében történt – áthelyezése során történt megszegésével a felperes becsületében és szakmai hírnevében okozott sérelem miatt. A Közszolgálati Törvényszék úgy vélte, hogy a Bizottság nem tartotta tiszteletben a felperes és az intézmény érdekei közötti egyensúlyt, amikor az OLAF vizsgálatának megindításakor igen széles nyilvánosságot biztosított a felperes áthelyezésének, amivel arra engedett következtetni, hogy a felperes személyesen érintett volt az OLAF vizsgálatának tárgyát képező esetleges szabálytalanságokban, míg a Bizottság önként semmilyen nyilvánosságot nem biztosított az OLAF vizsgálatot lezáró jelentésének, amely a felperest tisztázza a vizsgálat megindításához vezető állítások alól. A Bizottság szóvivőjének a felperessel való, a saját és az intézmény nevében kifejezett teljes együttérzése sem formailag, sem jelentőségét tekintve nem hasonlítható össze a nyilvánossággal, amelyet a felperes áthelyezése a vizsgálat megindulásakor kapott. A Közszolgálati Törvényszék megállapította: a Bizottság nem csökkentette a lehető legkisebb mértékűre a felperesnek a vizsgálat megindulása által okozott kárt, ezzel megszegte a tisztviselőivel és alkalmazottaival szemben fennálló gondoskodási kötelezettségét, és a felelősségét megalapozó közszolgálati kötelezettségzegést követett el.

b) Segítségnyújtási kötelezettség

Az [F-115/05.](#) sz., Vienne és társai kontra Parlament és az [F-3/06.](#) sz., Frankin és társai kontra Bizottság ügyben 2007. január 16-án hozott ítéleteiben a Közszolgálati Törvényszék a személyzeti szabályzat 24. cikke alapján mintegy 650 tisztviselő és ideiglenes alkalmazott – akik az új belga törvény hatálybalépése előtt szert tettek a belga nyugdíjszervezeteknél szerzett nyugdíjjogosultság közösségi rendszerben való elismerésére, és a Parlamenttől, illetve a Bizottságtól segítséget kértek Belgiumban szerzett nyugdíjjogosultságuknak az új törvény szabályai szerinti újraszámíttatásához – által benyújtott segítségnyújtás iránti kérelmeket elutasító parlamenti és bizottsági határozatok megsemmisítése iránti keresetekről határozott. A fent hivatkozott Vienne és társai kontra Parlament ügyben hozott ítéletben a Közszolgálati Törvényszék kimondta, hogy az intézményt terhelő segítségnyújtási kötelezettségnek nem feltétele, hogy a segítségnyújtás iránti kérelem indokál szolgáló magatartás jogellenességét bírósági határozat állapítsa meg. Az ilyen feltétel azon gyakori esetekben, amikor a segítségnyújtás iránti kérelem előterjesztésének célja az e magatartás jogellenességének megállapítása érdekében indított bírósági eljárás intézmény általi segítése, ellentmondana a segítségnyújtás iránti kérelem tárgyának. Emellett azonban az is szükséges, hogy e magatartás „ésszerűen vizsgálva a tisztviselő jogát sértőnek” minősüljön. Minthogy a felperesek nem szolgáltak „bizonyítékkedzdeménnyel arról, hogy harmadik személy magatartása miatt hátrányos megkülönböztetés éri őket”, a

Parlament alapos okkal feltételezhette, hogy a személyzeti szabályzatban írt jogait nem érte az intézmény segítségnyújtását indokoltá tévő sérelem.

c) Bizalomvédelem

Az [F-84/05.](#) sz., Neirinck kontra Bizottság ügyben 2007. március 1-jén hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék akként vélekedett, hogy az a tény, hogy valamely szervezeti egység felelőse kapcsolatba lépett egy ideiglenes alkalmazotti munkakörre jelentkező személlyel e személynek a csapatába való felvétele lehetőségének megbeszélése végett, és kifejezte e személy csapatba való felvételére irányuló szándékát, nem minősül a felvételre tett ígéretnek. Ezért a Közszolgálati Törvényszék kimondta, hogy e pályázó nem hivatkozhat arra, hogy benne az adminisztráció jogos bizalmat ébresztett a felvételét illetően.

2. *A tisztviselő előmenetele*

a) Felvétel

i. Új előmeneteli rend

Az [F-21/06.](#) sz., Da Silva kontra Bizottság ügyben 2007. június 28-án hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék megsemmisítette a személyzeti szabályzat 29. cikkének (2) bekezdése szerinti felvételi eljárás eredményeként igazgatóvá kinevezett és az általa korábban elfoglalt besorolási fokozatba, ám alacsonyabb fizetési fokozatba besorolt felperes kinevezését. A Közszolgálati Törvényszék álláspontja szerint mivel az ilyen kinevezés előrelépést képez a tisztviselő szakmai előmenetelében, a kinevezés nem nyilvánulhat meg a tisztviselő besorolási fokozatának vagy fizetési fokozatának csökkenésében – ennek következtében pedig a díjazása csökkenésében – annak az elvnek a megsértése nélkül, hogy valamennyi tisztviselő jogosult az őt foglalkoztató intézményben a szakmai előmenetelre.

Az [F-93/06.](#) sz., Dethomas kontra Bizottság ügyben 2007. július 5-én hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék – megállapítva, hogy a 2004. március 22-i 723/2004/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 124., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 2. kötet, 130. o.) semmiféle átmeneti rendelkezést nem tartalmaz a személyzeti szabályzat 32. cikke harmadik bekezdésének 2004. május 1. utáni alkalmazására vonatkozóan – akként határozott, hogy e rendelet hatálybalépését követően e cikk átmeneti rendelkezés hiányában továbbra is teljes egészében alkalmazandó minden olyan ideiglenes alkalmazott fizetési fokozatba való besorolására, akit az addig elfoglalt besorolási fokozatába tisztviselővé neveznek ki.

Meg kell még említeni az [F-125/06.](#) sz., Deffaa kontra Bizottság ügyben 2007. november 8-án hozott ítéletet is, amely a személyzeti szabályzat 44. cikkének második bekezdése és e személyzeti szabályzat XIII. melléklete 7. cikkének az egységvezetői, igazgatói vagy főigazgatói kinevezéshez kötött „vezetői pótlékról” szóló (4) bekezdése közötti viszony kapcsán a személyzeti szabályzat új rendelkezései értelmezésének technikai nehézségeit példázza.

ii. Versenyvizsga

A Közszolgálati Törvényszéknek számos, versenyvizsgákkal kapcsolatos ügyben kellett határozatot hoznia, amelyek közül az [F-121/05.](#) sz., De Meerleer kontra Bizottság ügyben 2007. június 14-én hozott ítélet érdemel említést. Ebben az ítéletében a Közszolgálati Törvényszék kifejtette, hogy a versenyvizsga-bizottság saját határozatainak felülvizsgálatára vonatkozó hatásköre nem hasonlítható a kinevezésre jogosult hatóság által panasz alapján vagy a közösségi bíróság által kereset alapján gyakorolható felülvizsgálathoz, következésképpen a felperesnek elkülönült és valós érdeke, hogy felülvizsgálat iránti kérelmét a versenyvizsga-bizottság akkor is megvizsgálja, ha a felperes a versenyvizsga-bizottság eredeti határozatát panasszal és keresettel is megtámadhatta. Ezen ítéletében a Közszolgálati Törvényszék azt is vizsgálta, ténylegesen tudomást szerezhettek-e a pályázók a versenyvizsga-bizottság eredeti határozatáról az EPSO elektronikus irataiba való betekintéssel ahhoz, hogy a kitűzött határidőig benyújthassák a versenyvizsga-bizottság határozatának felülvizsgálata iránti kérelmeiket.

iii. Orvosi vizsgálat

Az [F-95/05.](#) sz., N kontra Bizottság ügyben 2007. december 13-án hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék kimondta, hogy a harmadik országban történő felvételre jelentkezők nem foszthatók meg a személyzeti szabályzat 33. cikkében előírt orvosi vizsgálati eljárás betartásától.

b) A személyzeti szabályzat szerinti helyzet

Az [F-51/05.](#) és [F-18/06.](#) sz., Duyster kontra Bizottság ügyben 2007. december 13-án hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék a személyzeti szabályzat 42a. cikkének értelmezéséhez a szülői szabadság feltételeinek meghatározásáról szólva az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött keretmegállapodásról szóló, 1996. június 3-i 96/34/EK irányelvre (HL L 145., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 2. kötet, 285. o.) utalt. A Közszolgálati Törvényszék a Bíróság ítélkezési gyakorlatát alapul véve kimondta: amikor a kinevezésre jogosult hatóság a szülői szabadság visszavonása vagy megszakítása iránti kérelemről határoz, mérlegelési lehetősége korlátozott, ha a szülői szabadság jogosultja a szülői szabadság visszavonása vagy megszakítása iránti kérelemben bizonyítja, hogy e szabadság megadása után bekövetkezett körülmények vitathatatlanul lehetetlenné teszik, hogy a gyermeket az eredetileg tervezett körülmények között gondozza. Ez a helyzet különösen akkor, ha a tisztviselő olyan betegségben szenved, amelynek súlyossága vagy jellemzői okozzák e lehetetlenséget. Az adott ügyben e feltételek nem álltak fenn, így a Közszolgálati Törvényszék a keresetet elutasította.

c) Értékelés – Előléptetés

Az értékeléssel és az előléptetéssel kapcsolatos jogviták száma idén is jelentős volt.

Az [F-67/05.](#) sz., Michail kontra Bizottság ügyben 2007. november 22-én hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék, megállapítva, hogy noha a felperes a tárgyidőszakban a

személyzeti szabályzat 36. cikkének értelmében aktív foglalkoztatásban állt, semmilyen értékelés tárgyává tehető feladatot nem bíztak rá, azt a következtetést vonta le, hogy a Bizottság jogosulatlanul adott a felperesnek érdempontot, ezért megsemmisítette a felperes szakmai előmeneteli jelentését.

Az [F-42/06.](#) sz., Sundholm kontra Bizottság ügyben 2007. december 13-án hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék megsemmisítette a felperes szakmai előmeneteli jelentését, mert a Bizottság a jelentéssel érintett időszakban nem határozott meg a felperes számára feladatot és értékelési szempontokat, és a felperes érdemeinek értékelésekor e körülményt nem vette figyelembe.

Az [F-109/06.](#) sz., Dittert kontra Bizottság ügyben és az [F-110/06.](#) sz., Carpi Badia kontra Bizottság ügyben 2007. november 22-én hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék megsemmisítette a felperesek előléptetését megtagadó határozatot, mert az előléptetési eljárásban lényeges eljárási jogsabálysértés történt. A felperesek neve informatikai hiba miatt lemaradt a főigazgató által a főigazgatósági elsőbbségi pontok kiosztásához használt listáról, így a felperesek nem kaptak pontot.

3. *Munkafeltételek*

Az [F-119/05.](#) sz., Gesner kontra OHIM ügyben 2007. január 16-án hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék egy ideiglenes alkalmazottnak a rokkantsági bizottság összehívása és a rokkantság kockázatára szóló biztosítás ellátásaira való jogosultság megállapítása iránti kérelmével kapcsolatban azzal az indokkal semmisítette meg a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság megtagadó határozatát, hogy az alperes – akként vélekedve, hogy a felperes összesített betegszabadsága hároméves időszak alatt nem haladta meg a tizenkét hónapot – e határozatot tévesen alapította a személyzeti szabályzat 59. cikkének (4) bekezdésére. A Közszolgálati Törvényszék kimondta: e rendelkezésnek „nem az a célja, hogy megállapítsa a betegszabadság azon időtartamát, amelyet a rokkantsági bizottság összehívását kérő tisztviselőnek vagy egyéb alkalmazottnak el kell érnie, hanem az, hogy meghatározza a kinevezésre jogosult hatóság, illetve a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság mérlegelési jogköre gyakorlásának feltételeit akkor, ha az a tisztviselő vagy egyéb alkalmazott kérelmének hiányában hivatalból vizsgálja ezen eljárás megindításának lehetőségét”. A rokkantsági eljárás megindításának a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság általi megtagadása a Közszolgálati Törvényszék álláspontja szerint annál is inkább bírálható volt, mert a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság nem jogosult az érintett rokkantságát megállapítani. E tekintetben a Közszolgálati Törvényszék hangsúlyozta: a tisztviselő, illetve egyéb alkalmazott jogosult arra, hogy egészségi állapotáról rokkantsági bizottság döntsön, kivéve ha kérelme visszaélészerű.

Az [F-99/06.](#) sz., López Teruel kontra OHIM ügyben 2007. május 22-én hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék pontosította a független orvos eljárásának – amelyet a betegszabadságon lévő tisztviselő vehet igénybe, ha vitatja az intézmény által szervezett orvosi felülvizsgálat eredményét, miszerint távolléte indokolatlan – a személyzeti szabályzat 59. cikke (1) bekezdésének ötödiktől nyolcadikig terjedő albekezdéseiben írt szabályait.

4. *A tisztviselők javadalmazása és szociális biztonsági ellátásai*

a) **Díjazás és költségtérítés**

Az [F-126/05.](#) sz., Borbély kontra Bizottság ügyben 2007. január 16-án hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék elutasította a Bizottság állítását, miszerint a személyzeti szabályzat VII. melléklete 5. cikke (1) bekezdésének a 2004. évi reformmal történt módosítása óta az e rendelkezés értelmében vett lakóhely nem azonos a tisztviselő érdekeltségeinek az állandó ítélkezési gyakorlaton alapuló központjával. A „lakóhely” tehát mindig a tisztviselő érdekeltségeinek központjaként értendő.

Az [F-43/05.](#) sz., Chassagne kontra Bizottság ügyben 2007. január 23-án hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék elutasította az új személyzeti szabályzat VII. melléklete 8. cikkének jogellenességére hivatkozó kifogást. A Közszolgálati Törvényszék kimondta: az alkalmazási hely és a származási hely közötti utazás költségének átalányösszegű megtérítése nem sérti e cikk célját, amely annak lehetővé tétele, hogy a tisztviselő családi, társadalmi és kulturális kapcsolatainak ápolása érdekében legalább évente egyszer felkereshesse származási helyét, és nem haladja meg a közösségi jogalkotó e téren fennálló széles mérlegelési jogkörének korlátait sem.

b) **Szociális biztonság**

Az [F-122/06.](#) sz., Roodhuijzen kontra kontra Bizottság ügyben 2007. november 27-én hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék akként határozott, hogy a tisztviselő és élettársa között Hollandiában közjegyző előtt kötött életközösségi szerződés a személyzeti szabályzat 72. cikkének és a közös szabályzat 12. cikkének alkalmazásával az Európai Közösségek közös egészségbiztosítási rendszerének kedvezményezettjévé teszi az élettársat.

c) **Nyugdíj**

i. A járulék mértéke

Az [F-105/05.](#) sz., Wils kontra Parlament ügyben 2007. július 11-én hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék teljes ülése elutasította a tisztviselők nyugdíjjáruléka számításának a személyzeti szabályzat XII. mellékletében meghatározott új szabályait kifogás útján vitató keresetet. A Közszolgálati Törvényszék először is elutasította azt a jogalapot, miszerint mellékletet a személyzeti ügyekben történő egyeztetés létrehozásáról szóló, 1981. június 23-i tanácsi határozattal bevezetett háromoldalú egyeztetési eljárás megsértésével fogadták el. Ezután a Közszolgálati Törvényszék kimondta: a jogalkotó azon döntése, amellyel a személyzeti szabályzat XII. melléklete 10. cikkének (2) bekezdésében a biztosításmatematikai számításokhoz figyelembe veendő tényleges éves kamatlábat a folyó évet megelőző tizenkét évre vonatkozó átlagos reálkamatláb átlagaként határozta meg, sem a személyzeti szabályzat XII. mellékletében meghatározott biztosításmatematikai módszert nem érinti, sem a közösségi nyugdíjrendszer biztosításmatematikai egyensúlyát nem csorbítja; a megállapított tizenkét éves időszak következképpen sem nyilvánvalóan

tévesnek, sem nyilvánvalóan meg nem felelőnek nem tekinthető. Ezért, még ha ki is tűnik az iratokból, hogy a biztosításmatematikai kamatláb politikai alku eredménye, és az időszakot költségvetési aggályok miatt állapították meg tizenkét évben, a felperes nem állíthatja, hogy ezen időszak megválasztása hatáskörrel való visszaélés eredménye. Végül a felperes előadta, hogy a személyzeti szabályzat XII. melléklete megsértette a tisztviselőknek a régi és az új személyzeti szabályzat 83. cikke (2) bekezdésébe – amely a tisztviselők nyugdíjrendszerhez való hozzájárulását a kiadások egyharmadára korlátozza – vetett jogos bizalmát. A felperes szerint ugyanis a személyzeti szabályzat XII. melléklete figyelmen kívül hagyja a tisztviselők által 2004. április 30-ig befizetett járuléktöbbletet. A Közszolgálati Törvényszék akként vélekedett, hogy a felperes ezzel kapcsolatos állításainak helytállóságát nem tudja megítélni, mert – a közösségi nyugdíjrendszerről szóló, az 1998 előtti időszakra vonatkozó tanulmányok hiányában – nem ismert, hogy a nyugdíjrendszer biztosításmatematikai egyensúlyának biztosítása érdekében milyen összegű járulékot kellett volna fizetniük a tisztviselőknek korábban.

ii. A nyugdíjjogosultság átvitele

A Bizottság által „irányadó” ügynek tekintett, fent hivatkozott Genette kontra Bizottság ügyben a Közszolgálati Törvényszék számos – a belga nyugdíjszervezeteknél szerzett nyugdíjjogosultságot a közösségi rendszerbe átvivő – tisztviselőt érintő kérdéssel foglalkozott. A felperes azt kérte, hogy a 2003. évi belga törvénnyel hatályba léptetett kedvezőbb átviteli részletszabályok alapján számítsák újra a már átvitt jogosultságait. A Bizottság a felperes közösségi rendszerbe átvitt nyugdíjjogosultságaira vonatkozó határozatok visszavonását azzal az indokkal tagadta meg, hogy e visszavonás az azt kifejezetten lehetővé tévő közösségi jogi rendelkezések hiánya miatt jogellenes lenne. A Közszolgálati Törvényszék megállapította, hogy ez az indokolás téves jogértelmezésen alapul. A Közszolgálati Törvényszék ugyanis akként vélekedett, hogy a Bíróság által a jogot keletkeztető egyedi határozat visszavonásának feltételei tekintetében kialakított ítélkezési gyakorlat nem akadályozza az ilyen – egyébként jogszerű – határozat visszavonását, mert a visszavonást e határozat kedvezményezettje kérte, és az harmadik személyek jogát nem sérti.

Az **F-76/06. sz.**, Tsirimokos kontra Parlament és az **F-77/06. sz.**, Colovea kontra Parlament ügyben 2007. november 13-án hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék kimondta: a személyzeti szabályzat IVa. melléklete 4. cikke b) pontjának szó szerinti és rendszertani értelmezéséből egyaránt az következik, hogy e cikk nem vonatkozik a nyugdíjjogosultság közösségi nyugdíjrendszerbe történt átvitele folytán szerzett szolgálati időre. Következésképpen a Közszolgálati Törvényszék elutasította a felperesek kérelmét, amely a nemzeti rendszerben szerzett nyugdíjjogosultság átvitele folytán szerzett szolgálati időnek a nyugdíjazásra készülve engedélyezett félmunkaidős munkavégzésért járó illetmény számítása során való figyelembevételét megtagadó határozatok megsemmisítésére irányult.

iii. Korrekciós együtthatók

Az **F-54/06. sz.**, Davis és társai kontra Tanács ügyben 2007. június 19-én hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék kimondta, hogy az új nyugdíjrendszer, amely a 2004. május

1-jétől kezdve szerzett nyugdíjjogosultság tekintetében a korrekciós együtthatókat megszünteti, valamint az ezen időpontot megelőzően szerzett nyugdíjjogosultságot akként módosítja, hogy a korrekciós együtthatót a nyugdíjas lakóhelyének tagállamára, nem pedig a tisztviselő munkavégzési helye tagállamának fővárosára jellemző megélhetési költségek alapján kell meghatározni, nem sérti sem az egyenlő bánásmód elvét, sem a hátrányos megkülönböztetés tilalmát, sem a szabad mozgás elvét, sem a letelepedés szabadságát.

5. *Fegyelmi rend*

Az [F-40/05. sz.](#), *Andreasen kontra Bizottság* ügyben 2007. november 8-án hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék az új személyzeti szabályzatot alkalmazta a tisztviselő beosztásból való eltávolítását eredményező tényállás súlyosságának felülvizsgálatakor. A személyzeti szabályzat IX. mellékletének 10. cikke kimondja, hogy a kiszabott fegyelmi szankciók szigorúsága arányos a kötelességszegés súlyával, és meghatározza a kinevezésre jogosult hatóság által a szankció kiszabásakor – többek között – figyelembe veendő szempontokat. A Közszolgálati Törvényszék e jogi háttérre tekintettel értékelte a szankció arányossága követelményének állítólagos megsértésére vonatkozó felperesi érveket. A Közszolgálati Törvényszék állást foglalt a személyzeti szabályzat IX. mellékletének a fegyelmi tanács megalakításáról és szervezetéről szóló – a fegyelmi eljárás során hatályba lépett – rendelkezéseinek időbeli hatályáról is.

6. *Az Európai Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek*

Az [F-32/06. sz.](#), *de la Cruz és társai kontra Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökség* ügyben 2007. október 4-én hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék helyt adott a volt helyi alkalmazott felperesek kérelmének, akik az általuk ténylegesen végzett feladatokra tekintettel vitatták a II. csoportba szerződéses alkalmazottként történt besorolásukat.

A költségekről

A Közszolgálati Törvényszék több ízben alkalmazta az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének *mutatis mutandis* alkalmazandó 3. §-át, és e rendelkezés első bekezdése szerint kivételes okból elrendelte a költségeknek a felek közötti megosztását (az [F-57/06. sz.](#), *Hinderyckx kontra Tanács* ügyben 2007. november 7-én hozott ítélet és az [F-131/06. sz.](#), *Steinmetz kontra Bizottság* ügyben 2007. december 14-én hozott végzés), vagy e rendelkezés második bekezdése alapján a pernyertes felet kötelezte az olyan költségek megfizetésére, amelyeket megítélése szerint ez a fél szükségtelenül vagy rosszhiszeműen okozott a másik félnek (az [F-85/06. sz.](#), *Bellantone kontra Számvevőszék* ügyben 2007. október 9-én hozott ítélet és a fent hivatkozott *Duyster kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet), még akkor is, ha a keresetet nyilvánvaló elfogadhatatlanság miatt elutasította (az [F-87/06. sz.](#), *Manté kontra Tanács* ügyben 2007. március 27-én hozott végzés).

III. Ideiglenes intézkedés iránti kérelmek

2007-ben négy ideiglenes intézkedés iránti kérelmet nyújtottak be, amelyeket a Közszolgálati Törvényszék a kért ideiglenes intézkedés sürgősségének – amit az állandó ítélezési gyakorlat akként határoz meg, hogy a felperes érdeke súlyos és helyrehozhatatlan sérelmének elhárítása érdekében a kért intézkedést az érdemi döntéshozatal előtt el kell rendelni, és annak az érdemi döntéshozatal előtt ki kell fejtenie hatását – hiánya miatt elutasított (a Közszolgálati Törvényszék elnökének az F-142/06. R. sz., Bligny kontra Bizottság ügyben 2007. február 1-jén, az F-1/07. R. sz., Chassagne kontra Bizottság ügyben 2007. március 13-án, az F-83/07. R. sz., Zangerl-Posselt kontra Bizottság ügyben 2007. szeptember 10-én és az F-98/07. R. sz., Petrilli kontra Bizottság ügyben 2007. november 21-én hozott végzése).

A fent hivatkozott Chassagne kontra Bizottság és Petrilli kontra Bizottság ügyben az ideiglenes intézkedésről határozó bíró emlékeztetett a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság állandó ítélezési gyakorlatára, amelynek értelmében a tisztán vagyoni kár főszabály szerint nem tekinthető helyrehozhatatlannak, mert utólagos vagyoni kártérítés tárgyát képezheti.

A fent hivatkozott Bligny kontra Bizottság és Zangerl-Posselt kontra Bizottság ügyben az ideiglenes intézkedésről határozó bíró emlékeztetett a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság állandó ítélezési gyakorlatára, amelynek értelmében a nyílt versenyvizsga vizsgáinak folytatása nem okoz helyrehozhatatlan kárt az e versenyvizsga során elkövetett szabálytalanság miatt hátrányt szenvedett pályázónak. A felvételi tartaléklista létrehozására irányuló versenyvizsga valamely vizsgájának megsemmisítésekor ugyanis a pályázó jogait megfelelően védi, ha a vizsgabizottság és a kinevezésre jogosult hatóság újragondolja döntéseit, és az eset méltányos megoldására törekszik.

IV. Költségmentesség iránti kérelmek

A Közszolgálati Törvényszék a 2007. évben tizenhét ízben határozott költségmentesség iránti kérelemről. A Közszolgálati Törvényszék csupán három kérelemnek tudott helyt adni, a többit a tervezett vagy benyújtott kereset nyilvánvaló elfogadhatatlansága vagy nyilvánvaló megalapozatlansága miatt, vagy amiatt kellett elutasítani, hogy a felperes nem volt gazdasági helyzeténél fogva teljes egészében vagy részben képtelen a jogsegély és a Közszolgálati Törvényszék előtti képviselőt költségeinek viselésére, vagy ezt nem bizonyította.

V. A jogviták egyezség útján történő rendezése gyakorlatának első mérlege

Igazságszolgáltatási gyakorlatában a Közszolgálati Törvényszék törekedett megfelelni a jogalkotó azon felhívásának, hogy az eljárás valamennyi szakaszában elő kell segíteni a jogviták egyezség útján történő rendezését. Így a Közszolgálati Törvényszék a Bíróság alapokmánya I. melléklete 7. cikkének (4) bekezdése és az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata – amelyet a Közszolgálati Törvényszék eljárási szabályzatának hatálybalépéséig

a Közszolgálati Törvényszékre *mutatis mutandis* alkalmazni kell – 64. cikke 2. §-ának b) pontja alapján a Közszolgálati Törvényszék több ízben segítette elő egyezség kezdeményezését. Tizennégy eljárást lehetett a felek egyezsége folytán megszüntetni, ebből hét esetben a Közszolgálati Törvényszék közbelépésére került sor az egyezségkötésre, leginkább az előadó bíró által vagy a tárgyalás során szervezett informális találkozón. Ezek a számadatok a jövőben – a Közszolgálati Törvényszék által a jogvita egyezség útján történő rendezése végett tanúsított ösztönző magatartás hatására és a felek képviselőinek erre való nyitottságától függően – növekedhetnek.

Noha nem lehetséges és nem is kívánatos kimerítően felsorolni a jogvita egyezség útján történő rendezését elősegítő körülményeket, a Közszolgálati Törvényszék azonosított néhány olyan ügykategóriát, amely alkalmas lehet az egyezséggel történő rendezésre.

Ilyenek először is azok az ügyek, amelyek tényleges kimenetele nem lehet tisztán jogi megoldás, mert az nem szüntetné meg az ügy alapjául szolgáló, gyakran személyes jellegű nézeteltérést, feszült szembenállást. Az ilyen típusú ügyekben a legmértányosabb, legemberségesebb megoldás keresése részesítendő előnyben, amit a jogi elemzés nem tenne lehetővé. Ehhez nyilvánvalóan az is szükséges, hogy az ügyben ne szerepeljen a többi tisztviselő általános érdeklődésére számot tartó kérdés. Ugyanígy azok az ügyek, amelyekben a nyilvánosság nem teljesen indokolt, vagy amelyekben az ítélet jogi hozadéka nem egyértelmű (például lelki vagy szexuális zaklatás esetén, illetve tisztviselő feletteseivel fennálló konfliktusai miatti áthelyezésekor), szintén alkalmasak lehetnek az egyezséggel történő rendezésre. Említhetjük még a valamely „irányadó” ügyet követő további ismétlődő ügyeket, melyeknek így ugyanaz lehet a megoldásuk, mint az „irányadó” ügynek.

Ehhez vegyük hozzá, hogy az adminisztráció a rábízott feladatok megfelelő ellátása érdekében igen gyakran széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik, és hogy a belső jogszerűség bírósági felülvizsgálata ebben az összefüggésben gyakran háttérbe szorul. Bár a valamely adott ügyben eljáró bíróság nem vonhatja hatáskörtúllépés miatt kétségbe a kinevezésre jogosult hatóság széles mérlegelési jogkörben hozott aktusát, nem kizárt, hogy a kinevezésre jogosult hatóság más, a vitatotthoz hasonlóan szintén jogszerű, ám az adott jogvitát elkerülő aktus meghozatalával is elérheti a kívánt célt. Ez különösen alkalmas terület az egyezséggel történő rendezés tekintetében.